
**XIN LƯU Ý:
ĐÂY CHỈ LÀ BẢN CHÉP NHÁP
CHƯA ĐƯỢC SỬ GIÁC NGUYÊN HIỆU ĐÍNH.
QUÝ PHẬT TỬ TẠM THỜI CÓ THỂ DỪNG LÀM
TÀI LIỆU NGHIÊN CỨU CHO RIÊNG MÌNH.
XIN TRÁNH IN ẤN PHỔ BIẾN.**

Kinh Đại Bồn (1)

<blockquote>Kalama tri ân bạn dieulienhoa67 ghi chép.</blockquote>

[20/09/2022 - 05:57 - dieulienhoa67]

Có 1 vị BLMo6n tên Lohicca, ông cho rằng: ai trên đời này mà có thành tựu hay tốt thì nên tự biết riêng mình, 0 cần đi khai thị cho ng khác.

Theo bản thân chúng tôi biết thì có những người VN giống như vậy. Họ cho rằng cơ duyên chúng đắc là của mỗi người. Minh mà đi mở đạo tràng hay giúp người này ng kia thì chỉ rước thêm phiền. Cách đây 0 bao lâu khoảng 1 tháng, có 1 cô Phật Tử Thụy Sỹ nói với tôi làm tôi giật mình và ngạc nhiên: rằng sách viết về A Tỳ Đàm tiếng VN có nhiều 0? Tôi nói là khoảng trên 20q, là sách dịch và sách soạn. Có những quyển bản về A Tỳ Đàm, có quyển dịch và có quyển soạn, trong và ngoài nước, gồm in chính thức và lưu hành nội bộ. Cô nói: 0 cần nhiều như vậy vì trong Chánh Tạng có sao để y vậy, 0 cần phải soạn thêm. Cô cho rằng: cô có cảm giác mình viết sách là mình tô đậm cái tôi của mình lên.

Tôi trả lời: Nếu lý luận vậy thì vậy 0 cần mở tiệm/quán chi. VN đã có món phở rồi, qua Mỹ, qua Thụy Sỹ cũng 0 cần mở thêm hàng quán chi, mở vậy giống như mình là người tham tiền.

Người ta nghĩ gì thì nghĩ nhưng cuộc sống thì ai cũng cần có cái nghề. Hàng quán cũng cần làm để phát triển kinh tế địa phương. Nghĩ như vậy 0 đúng.

Ở đây ông BLM này cũng có suy nghĩ lạ lùng như vậy như nêu trên. Trong Chánh kinh kể ông BLM này cũng có 1 người thanh niên hầu cận. Anh thanh niên này lại có niềm tin nơi Phật Pháp. Ông Lohhiyya này suy nghĩ lạ lùng vậy, nhưng ông cũng có niềm tin nơi Đức Phật, cho người mời Đức Phật về để cúng dường tại tư gia. Người đại diện của ông, trong lúc đi chung với Đức Thế Tôn để về nhà ông Lohicca thì có thưa riêng với Phật rằng ông BLM này có suy nghĩ kỳ lạ như vậy như vậy. Nếu có dịp thì Thế Tôn điều chỉnh suy nghĩ lạ lùng ấy của ông. Ông chủ trương ai có gì hay tốt thì giữ riêng cho mình xài, đừng đem truyền bá ra làm chi, chỉ chuốc phiền thôi.

Khi đến nơi, dùng cơm xong thì đức Phật hỏi có phải ông Lohicca có suy nghĩ như vậy 0? Ông xác nhận là đúng. Phật mới hỏi 1 câu: Nếu có ai nói rằng bất cứ quyền lợi nào của ông thì ông cứ giữ riêng mà dùng, thì ông nghĩ như vậy có đúng 0? Ông bảo 0, sống ở đời phải biết chia sẻ, nếu mạnh ai nấy giữ riêng của mình thì thế giới này còn gì nữa? Đời là 1 sự trả vay, chia sẻ, mình nhận của người này là coi như mình vay mượn cuộc đời, phải biết chia sẻ lại cho ng khác như là 1 cách trả nợ đời. Chứ 0 nên đóng cửa khép kín >> sẽ 0 phát triển được.

Ở đây Đức Phật dạy quan điểm cho rằng: sẽ tốt hơn nếu người có thành tựu đắc chứng mà chỉ giữ riêng cho mình, đó là suy nghĩ cực đoan. 6:52

[21/09/2022 - 05:49 - dieulienhoa67]

Vì nếu trong tay mình có 1 món rác rưởi thì nên tự giải quyết, nếu trong tay có 1 quà quý, các hạnh phúc, lợi lạc cho ng khác thì nên chia sẻ. Ngài mới đưa rahinh2 ảnh của các hạng thầy thiên hạ. Có những người bản thân 0 có gì để chia sẻ nhưng vẫn muốn ngồi trên đầu thiên hạ, muốn làm cha làm

thầy người khác. Đạo Sư như vậy là đáng trách. Nếu bậc Đạo Sư có thành tựu chứng đắc nào đó thì nên đem chia sẻ cho người khác. Bởi vì thế giới này là nơi mình chia sẻ. Những gì mình có hôm nay từ thân này cho đến kiến thức của mình, những thành tựu vật chất, tất cả những điều đó là do cuộc đời trao cho, quý vị tiếp tục có trách nhiệm trao lại cho những đối tượng khác. Đó mới là cuộc sống đẹp. nếu chỉ nhận mà 0 trao đi thì tệ quá.

Có những bậc Đạo Sư bản thân họ và những thành tựu của họ là 1 món quà. Những món quà đó nhất thiết phải được trao ra cho đời. Món quà đó là gì? Có rất nhiều. Món quà đẹp nhất mà con người có thể trao đi là con đường tu hành, là món quà minh triết, trí tuệ tu tập giải thoát. Đức Thế Tôn mới nhắc lại toàn bộ nội dung kinh Sa Môn Quả. Và cứu cánh tốt nhất để 1 người hướng về chính là trí tuệ giải thoát. Khi bản thân mình thành tựu việc giải thoát thì mình có thể làm Đạo Sư để hướng dẫn ng khác giải thoát.

Thế nào là con đường giải thoát? Phật Ngài dạy là con đường Tam Học, chỉ quán song tu. Trong kinh ghi lại là vào năm 2 sau khi thành Đạo, Phật về Kapilavatthu, lúc đó nàng Gia Du gọi con trai là Rahula nói rằng hãy đến hỏi xin cha của con phần gia tài chỉ có cha con biết. Vì khi cha con chào đời thì có 4 hàm châu báu xuất hiện trong vương quốc. Khi cha con xuất gia đi tu thì 4 hàm châu báu đó biến mất. Người duy nhất có thể trao lại khối tài sản khổng lồ ấy là cha con. Con hãy đến gặp Cha để xin. Nếu cha cho con thì số tài sản ấy sẽ trở lại. Đây 0 phải huyền thoại mà trong Kinh ghi lại: khi Thái Tử Tất Đạt chào đời thì ngay trong vương quốc xuất hiện 4 hàm châu báu rất lớn. Hàm lớn nhất có đường kính 1 do tuần. 3 hàm nhỏ hơn lần lượt có đường kính 3/4, 1/2, 1/4 do tuần 11:51

[22/09/2022 - 07:04 - dieulienhoa67]

1 do tuần có nhiều cách tính nhưng ít nhất là 9km, vậy thì hàm nào cũng trên 1km đường kính. Ngài Rahula lúc đó 7t, vừa gặp mặt Thế Tôn thì thích lắm. Khi đến gặp mặt Đức Thế Tôn, Thế Tôn dùng ngọc xong thì Ngài Rahula đến kế bên xin phần tài sản. Nói rằng con rất hạnh phúc khi ngồi bên cạnh Ngài, xin Ngài chỉ cho con để làm sao con có phần tài sản của cha đã mất sau khi Ngài bỏ đi tu. Có vẻ như phụ tử tình thâm khiến cho 1 cậu bé 7t cảm thấy quý mến 1 người đàn ông xa lạ chưa gặp mặt bao giờ. "Hỡi Cha bên ánh đạo vàng, bóng cha sao mát hơn ngàn bóng cây".

Lúc đó Đức Phật quán xét thấy Rahula này là kiếp chót, phải viên tịch 0 còn sinh tử, Rahula sinh ra để làm 1 vị Arahant, 0 phải để làm vua nên Ngài im lặng ôm bát đi. Biết rằng Rahula sẽ đi theo, và đúng là như vậy. Đi về đến chùa thì Đức Phật gọi ngài Mục Kiền Liên cho Ngài Rahula xuất gia. Phật nói : con xin ta tài sản, ta 0 cho con tài sản thế tục mà trao cho con tài sản Thánh nhân.

Kể câu chuyện này để nói rằng: trao quà cho ng ta thì trước hết mình là ai, món quà trao ra là gì? 1 người cha như đức Thế Tôn sẽ trao cho con mình món tài sản quý nhất là Thất Thánh Sản. Ngài Rahula xuất gia có Ngài Xá Lợi Phất làm Hòa Thượng, Ngài Kassapa làm Bổn Sư, ngài Mục Kiền Liên là người cạo tóc cho. Ngài Rahula có 3 vị thầy đỡ đầu gồm 2 vị thượng thủ Thanh Văn và Ngài Mahakassapa. Trong Chú Giải ghi như vậy.

Nội dung Kinh đức Phật dạy: nếu vị Đạo Sư là người thành tựu viên mãn con đường tu chứng Tam Học thì vị đó xứng đáng làm người hướng dẫn thiên hạ cùng được giải thoát. 0 nên cho rằng ai được gì cứ giữ lại cho riêng mình. Thế giới sẽ bị đóng kín thiếu sự chia sẻ giữa con ng với nhau. Thế giới là nơi cho và nhận. Muôn đời là vậy.

Kinh này có 2 nội dung lớn.

1. Đức Phật kêu gọi mọi người hướng đến cứu cánh giải thoát thông qua con đường tu tập Tam Học.
2. Ngài xác nhận rằng thế giới này là nơi cho và nhận.

biết lựa món để cho và biết chọn thứ để nhận. Sống thế nào để có được cái xứng đáng để trao lại cho đời, sống sao cho có khả năng nhận món quà quý từ cuộc đời. Đây là nội dung Kinh Lohicca.

Vì có những người sống đến cuối đời 0 có gì trao lại cho người khác hết. Đó là cái tệ.

Có những người sinh ra trên đời, đầu họ 0 sẵn sàng đón nhận tinh hoa của nền văn minh nhân loại. Sinh ra là đã tự đóng khung, khép cửa, 0 đón nhận thêm điều gì.

Đối với mình thì phải sở hữu cái gì đó xứng đáng. Đối với người thì phải có cái để trao ra. Và mỗi người ngoài khả năng trao ra còn phải có khả năng đón nhận. Trao và nhận đều phải biết chọn lựa. vị giảng sư phải biết chọn lựa điều gì để trao ra, người nghe cũng phải biết học hỏi có chọn lọc.

Sau khi nghe giảng xong ông Lohicca bạch Thế tôn: suýt nữa là con sinh ra trên cõi đời và chết đi với ngộ nhận sai lầm sống 0 cần trao ra, giống như con suýt rớt xuống vực sâu mà được Thế Tôn cứu.

Kính Tam Minh giảng vấn tắt

nd: nói về con đường dẫn sanh Phạm Thiên Giới qua ngã Tam Học.

Tại sao cao nhất là con đường giải thoát mà ở đây lại nói về con đường sinh về Phạm Thiên Giới?

Vì Thời Đức Phật có 1 hệ thống tín ngưỡng phổ biến là BLM Giáo. Lý tưởng cao nhất của BLM giáo là : mỗi sinh vật trong vũ trụ là 1 mảnh vụn lấy ra từ Đấng Cha chung, là Đại Phạm Thiên chí thượng, là Đấng sáng tạo muôn loài. Ngài còn có 1 ngoại hiệu nữa là Thượng Ngã Chí Tôn. 31:17 [24/09/2022 - 08:19 - dieulienhoa67]

Nghĩa là từ cái ngã, cái bản thể đó , cái mảnh vụn đó, ngài mới tạo ra muôn loài. BLM giáo tin rằng mỗi sinh vật trong thế giới này là 1 mảnh vụn từ đấng cha chung của mình. Họ tin rằng tu hành là tích lũy, huân tập các công đức, mỗi ngày 1 xa lánh những điều xấu ác, để 1 ngày nào đó trở thành 1 người thanh tịnh rồi sẽ trở về hợp nhất với đấng thượng ngã chí tôn. Đạo Cao Đài VN cũng phảng phất tinh thần này. Người theo Đạo BLM thất học thì hiểu đơn giản: tu hành là làm phước bố thí, giúp người, sống bằng từ tâm để mai này trở về cõi cùng với Đấng Phạm Thiên.

Lúc bấy giờ quan điểm thờ Phạm Thiên bằng cách cúng thần lửa hay làm công đức hay hầu hạ các tu sỹ BLM ... quan điểm này rất phổ biến. Người theo đạo blm đều mong mỗi chết rồi được trở về cõi Phạm Thiên.

1 ngày kia, thanh niên BLM có học thức, giỏi, tinh thông kinh Veda tên Vassatha đến hỏi đức Phật về vấn đề đó. Tại sao lại đến hỏi Phật? Vì ông biết trước khi xuất gi, ngài cũng được đào tạo học hành tới nơi tới chốn. Ông tin rằng cộng với kinh nghiệm tâm linh của 1 vị tu sỹ thì Đức Phật có thể cho ông 1 câu trả lời thỏa đáng. 35:44

[28/09/2022 - 08:01 - dieulienhoa67]

Nên ông đi hỏi Đức Phật: chúng con lâu nay trong giới BLM vẫn tranh cãi , ai cũng cho pháp môn hành trì của mình là đúng, mới là con đường đúng để trở về hòa hợp với đấng cha chung Phạm Thiên, kiểu hành trì của ng khác là sai. Nay con muốn hỏi Thế Tôn quan điểm thế nào là đúng? Đức Phật mới hỏi: có ai trong số các BLM từng thấy qua Phạm Thiên? Theo BLM Giáo thì Phạm Thiên có sống đời hưởng thụ dục lạc khoái cảm như hầu hết các vị BLM đang thờ Phạm Thiên 0? Theo các BLM thì Phạm Thiên có thể nào là 1 người đầy phiền não hay 0? Dĩ nhiên 3 câu trả lời này phải là 0.

Như vậy câu trả lời là chưa ai thấy mặt Phạm Thiên. Vị Phạm Thiên là vị ngược lại với ng có đời sống hưởng thụ dục lạc khoái cảm. Vị Phạm Thiên 0 phải là người đầy ắp phiền não hôn trầm thuy miên...

Phật dạy mình chuẩn bị trở về sống chung với vị đó mà lại 0 biết rõ, 0 có sự chuẩn bị tương thích thì liệu ước mơ có thể thành hiện thực 0? Phật cho 1 vd là mình đi mơ tưởng 1 ng trong mộng chưa gặp bao giờ thì có dẫn đến 1 cuộc hôn nhân mỹ mãn hay 0? là 0. Chúng ta cũng vậy, nhiều khi chúng ta có những mục đích, ước vọng rất là mơ hồ; vd như luôn nghĩ mình sống lâu, 0 nghĩ mình sẽ ra đi vì 1 chứng bệnh nan y trong vài năm tới ... về mặt lý thuyết thì ai cũng nói biết... biết mình có thể ra đi bất cứ lúc nào vì 1 lý do nào đó... còn thực sự trong tâm thì 0 nghĩ vậy mà lúc nào cũng nghĩ mình sống lâu, sẽ chết già, chết đẹp mắt, nhẹ nhàng thanh thản... chứ 0 ai nghĩ mình sẽ ra đi cách dễ sợ. Mình tin sẽ sống lâu, tin vào hạnh phúc gia đình, tin vào tài sản, tin vào ước mơ của mình, tin như vậy thì giống anh khùng cạo tở lịch để coi cô gái trong hình đeo đồng hồ hiệu gì. Ở đây cũng vậy, Phật dạy kiểu tu hành, nếp sống ảo vọng, 0 có những chuẩn bị tương thích thì mọi kiểu tu hành của mình chỉ là mộng tưởng, 0 trở thành hiện thực. Điều này rất là quan trọng.

Phật dạy rằng muốn nhóm 1 đồng lửa thì đầu tiên chúng ta phải có kiến thức tối thiểu, điều kiện tối thiểu thì mới có thể nhóm lửa được. Với 1 đũa bé hay ng già lú lẫn thì việc nhóm đồng lửa là cả 1 vấn đề lớn. Vd như củi phải khô, rơm cỏ khô, chỗ đốt lửa phải khô, phải biết chất liệu nào dễ bắt lửa, loại nào bắt lửa nhanh/chậm. Chứ bắt mấy cây củi to rồi bật lửa để nhóm là 0 được. 45:32

[29/09/2022 - 10:21 - dieulienhoa67]

Cho nên để nhen những đồng lửa nhỏ thì phải có những kiến thức tối thiểu và điều kiện tối thiểu. Huống chi là con đường tu hành giải thoát. Ở đây là con đường trở về Phạm Thiên Giới, đấng Cha chung ấy mặt mũi ra sao, con đường nào dẫn đến Phạm thiên, đức hạnh phẩm chất vị Phạm Thiên ấy như thế nào, họ cũng 0 biết. ở đây Ngài mới chỉ rõ ra cho họ thấy với các câu hỏi như trên. Sau đó Ngài cho thấy các vị Phạm Thiên với Phạm hạnh như vậy mà với kiểu sống hiện nay thì việc trở về với các Ngài là xa vời.

Ngài dạy rằng muốn gặp vị Phạm Thiên 0 phải là chuyện khó vì chính Ngài đã tận mắt nhìn thấy Phạm Thiên, và Ngài biết rõ con đường dẫn đến Phạm Thiên. Ngài xác định Đạo lộ Tam Học có thể dẫn đến giải thoát hoàn toàn, 1 cứu cánh vượt xa Phạm Thiên Giới. Việc gặp và chung sống với Phạm Thiên chỉ là 1 mảnh vụn trong hành trình tu chứng Tam Học theo con đường Chỉ - Quán song tu, là nội dung bài Kinh này. Vì 1 người hành trì theo Đạo lộ Chỉ Quán song tu thì tối thiểu ở trình độ Sơ thiên cũng có thể tái sinh về cõi Phạm Thiên nhưng theo lý tưởng Phật Pháp thì còn tái sinh thì dù còn tái sinh ở cõi nào thì vẫn còn trong vòng luân hồi. Đức Phật nhắc lại: con đường ngắn nhất dẫn đến Phạm Thiên giới là tu 4 vô lượng tâm từ - bi - hỷ - xả. Ngài chỉ cho thấy cao nhất là chứng ngộ giải thoát, còn chưa chứng ngộ mà mới chỉ đạt được 1 phần rất nhỏ đã dẫn đến Phạm Thiên rồi.

Tôi xin điểm sơ lại: hành giả ngồi ở 1 nơi yên tĩnh thanh vắng, tư thế ngồi dễ chịu, rồi nghĩ đến muôn loài, trước hết là những loài chúng sanh phạm Thánh nam nữ, loài người hay muông thú, đang khổ/vui trong hướng đông, rồi đến hướng tây, nam, bắc, hướng trên, hướng dưới. 10 hướng. Đầu tiên là từ, mong muôn loài trong hướng đông được an lành, bi là mong muôn loài đừng bị đau đớn, buồn khô, hỷ là vui theo, mong muôn loài giữ lại được những điều tốt đẹp đang có, sau 3 trạng thái trên thì đến xả là sự bình thản khi hiểu rằng mỗi cá nhân trong muôn loài đều có hạnh nghiệp của họ, xả là cao nhất trong 4 vô lượng tâm. 1 con kiến chưa đến lúc chết thì lấy nguyên ngọn núi đè cũng 0 chết. 1 vị Arahant tới lúc trả nghiệp thì chư Phật cũng 0 che chở được. Ngay cả chư Phật cũng phải trả quả quá khứ. 4 định nghĩa này là phải nhớ chứ đừng hiểu chung chung.

Quả lành mà trở thì cả thế giới nắm tay nhau ngăn cản cũng 0 cản được. Quả xấu mà trở thì cả thế giới nắm tay nhau che chở cũng 0 được. Chính vì hiểu được như vậy nên hành giả tu 4 vô lượng tâm có được lòng thanh thản. Mình phải hành trì tới mức độ nào đó ghê gớm lắm thì mới đạt được như vậy. Chỉ học lý thuyết thì 0 có tâm nhu vậy được. Vd mình thấy ng rất thân đang bị chứng nan y, bác sỹ chê, nằm 1 chỗ chờ chết cứ chảy nước vàng và máu ra, thì có đủ bình tốm để quán mỗi ng có nghiệp riêng hay 0? 0 dễ. Mình có ng thân đi chơi ở Nhật, nghe tin vùng đó động đất, mà chưa có tin gì của ng thân thì lòng mình lo lắng 0 yên. Là do chưa đạt được tâm xả trong 4 vô lượng tâm, mỗi ng có nghiệp riêng, có lo cũng 0 được. Chúng sanh có nghiệp hộ trì, dữ lành tốt xấu sở y của mình.

Phật giảng muốn về Phạm Thiên mà chưa biết mặt vị Phạm Thiên, 0 biết phẩm hạnh của vị Phạm Thiên như thế nào, mình có giống vị ấy hay 0? Mình muốn về sống chung mà phẩm hạnh của mình 0 tương xứng thì có được 0.

Trong Tăng Chi Bộ Phật dạy rằng: bất cứ chỗ nào mình đi đứng nằm ngồi mà mình sống trong tham sân si thì đó là trụ xứ của bàng sanh, ngựa quý, a tu la, địa ngục. 58:37

[01/10/2022 - 06:33 - dieulienhoa67]

còn mình đi đứng nằm ngồi với từ bi hỷ xả thì đó chính là cõi Phạm Cung, đi đứng nằm ngồi với trí tuệ về tánh sanh diệt của danh sắc thì đó là trụ xứ của Thánh nhân. Mình muốn cộng trú với Thánh nhân thì chuyện đầu tiên mình phải biết Thánh nhân họ thành tựu pháp gì, tối thiểu vị Tu Đà Hoàn là 0 còn thân kiến hoài nghi, giới cấm thủ ... mình muốn cộng trú với Thánh nhân phải biết Thánh nhân họ làm sao. Thân kiến là gì? Là còn nhìn thân này bằng quan điểm ngã chấp: tôi là ..., ... của tôi, mình 0 hiểu rằng mọi thứ do duyên mà có theo cách lắp ráp, rồi cũng có lúc nó mất. Do 0 hiểu luật đó nên 0 hiểu thân kiến là gì. Các vị hiểu thân kiến là như vậy, 0 còn cái chấp đây là tôi, của tôi nữa. Tối thiểu mình phải biết như vậy, mới mong được trở thành vị Thánh Sơ Quả. Nếu 0 hiểu gì mà cứ nguyện thành Thánh Sơ quả, Arahant thì rất kỳ lạ.

Lần đó Ngài Xá Lợi Phất vào đánh lễ hầu Phật và thưa thế này: Bạch Thế Tôn, con nghĩ rằng trong vô lượng kiếp quá khứ/tương lai, 0 có vị Phật nào hơn được Thế Tôn về trí tuệ và đức hạnh. Đức

Phật hỏi: Xá Lợi Phất biết gì về chư Phật quá khứ/ vị lai mà nói vậy? Ngài Xá Lợi Phất đáp: đúng là con 0 đủ trình độ để biết hết về chư Phật quá khứ/vị lai như Thế Tôn, nhưng con hiểu biết như sau: tất cả chư Phật 3 đời quá khứ, hiện tại, vị lai đều là những vị tu tập tới nơi tới chốn, triệt để và rốt ráo Thất Giác Chi, Bát Chánh Đạo, ngũ căn, ngũ lực, tứ Niệm Xứ, Tứ Chánh Cần, Tứ như ý túc, hoàn toàn chấm dứt phiền não, 0 còn lậu hoặc. Đức Phật đã xác nhận Ngài Xá Lợi Phất đã găm lên tiếng găm của sự tử, đã nghĩ đúng.

Ở đây cũng vậy, mình muốn trở về với Phạm Thiên nhưng mình 0 hiểu gì về các ngài, phẩm hạnh của các ngài thì 0 thể thực hiện. Nội dung bài kinh có 1 điểm sâu là như thế này: 1 người đi đường phải xác định được mình đang ở đâu, mình là ai, điểm đến là đâu thì mới có hy vọng đến nơi được, vì qua đó ta có những chuẩn bị tương thích. 0 có gì sai trái cho bằng miệng mình nói tu học mà mình 0 hề biết vấn đề thực sự của mình là gì, nên có câu:

- vấn đề lớn nhất của mỗi người là 0 biết vấn đề của mình nằm ở đâu.

- 0 có vấn đề nào là nhỏ vì nếu nó là nhỏ thì nó 0 phải là vấn đề. 1:06:23

[03/10/2022 - 01:15 - dieulienhoa67]

Có câu này: chỉ 1% người thờ Phật là thật lòng cầu giải thoát, họ biết họ là ai, là cái gì. Họ thật sự chán ngán và kinh hoàng chuyện luân hồi. Họ sợ khổ khổ, hành khổ, hoại khổ, còn vì 1 lý do nào đó mà mình là tu sỹ thì đó 0 phải là cầu đạo giải thoát. Là tu sỹ mình có học giáo lý thì thấy rằng: đói, lạnh, bệnh là khổ, thương mà xa, ghét mà gần là khổ, muốn 0 được là khổ, thì chưa đủ mà phải đến 1 trình độ hơn nữa là phải biết rõ rằng có mặt ở đời là khổ vì khi có mặt thì bất cứ cái khổ nào cũng có thể xảy ra. Khổ khổ là có mặt của cái làm cho mình khó chịu, hoại khổ là sự vắng mặt của cái làm mình dễ chịu và hành khổ là tất cả sự có mặt ở đời do duyên mà có, có rồi phải mất. Chỉ riêng cái thứ 3 này nó bao trùm 2 cái trước. Riêng sự có mặt trong tam giới này đã là cái đáng sợ rồi. Vì sao? Vì anh có mặt ở đâu, dù là cõi Phạm Thiên thì khi hết tuổi thọ anh phải lọt xuống, trở về đơn vị gốc. Anh nói với tôi anh tu thiên và có chứng đắc, nhưng nếu anh còn phạm thì trí tuệ của anh khi qua kiếp khác là kết thúc. Vd như bây giờ anh học Đạo với Phật, nếu chưa chứng Quả thì khi tử có thể sẽ trở về làm trùn làm dế như cũ. Khi nào Ba La Mật của anh đầy đủ, chứng Thánh thì thôi, còn nếu vẫn là phạm thì chuyện đọa chỉ là sớm muộn. Còn là phạm thì cơ hội sa đọa lớn vô cùng. Chính vì thế mà luân hồi mới đáng sợ. Chứ đừng nghĩ nhiều ng phước báo nhiều, luân hồi cũng toàn làm cha làm chú.

Xin thưa: thứ 1, số người ấy được bao nhiêu? thứ 2, trong Kinh chỉ kể vấn tắt vậy thôi, chứ trong Kinh 0 nói cho mình biết những cái khổ mà đương sự làm cha làm chú đó phải trải qua là gì. Chuyện mình lấy mắt nhìn từ bên ngoài nó khác. Thấy 1 người đi chếc Roll Royce giá cả triệu đô, có cái nhà 80 triệu đô, lấy cô vợ hoa hậu, ng mẫu, diễn viên, có phi cơ, du thuyền, có card member của các câu lạc bộ đưa thuyền sang trọng mình tưởng là sướng chứ thật ra ở trong chốn mới biết chốn có rận, có biết bao nhiêu vấn đề cực lớn của họ mà mình 0 có biết. 1:09:47

[03/10/2022 - 09:30 - dieulienhoa67]

cho nên mới nói 1% ng thờ Phật mới có lòng cầu đạo giải thoát thật sự vì anh 0 biết anh là ai, 0 biết luân hồi khổ như thế nào làm sao muốn giải thoát Nibbana được? Khi biết rằng luân hồi khổ như thế này, Nibbana là vắng mặt các sự khổ này, tối thiểu là như vậy. Đàng này 0 thấy hết cái khổ, thì lấy gì để tu giải thoát? Nên nội dung bài kinh này rất sâu. Phật dạy muốn cộng trú với Phạm Thiên thì phải ít nhất là biết các ngài có phẩm chất nào. Trong Đạo Lộ Tam Học Ngài dạy cho đệ tử hướng đến Nibbana thì 1 mảnh vụn nhỏ trong đó đủ dẫn đến Phạm Thiên rồi. Về Phạm Thiên làm gì? Nội dung bài kinh nằm ở chỗ đó. Nếu 1 người biết rõ mình là ai, là gì trong trời đất này thì sẽ thấy Phạm Thiên giới 0 phải là chỗ về. Mình muốn chạy khỏi Iraq mà lại chạy về Syria thì cũng vậy thôi. Nên hành trình của chúng sanh trong vòng luân hồi là 1 vòng lẩn quẩn. Nên Kinh Tam Minh có nội dung như vậy đó.

Kinh tiếp theo: Kinh Đại Bản

1 ngày kia các vị Tỳ Kheo ngồi đàm luận Phật Pháp với nhau mới nói về tiền thân.

Thời Đức Phật, 1 vị Tỳ Kheo bạn của mình, Thầy của mình có thể kể cho mình nghe chuyện kiếp trước rất dễ dàng. 1:14:01

[04/10/2022 - 09:48 - dieulienhoa67]

Thật là diễm phúc cho ai sống vào thời Đức Phật còn tại thế. Chư Tăng ngồi bàn với nhau và được nghe về những câu chuyện tiền thân, đặc biệt là Đức Thế Tôn có những câu chuyện tiền thân độc đáo, Ngài nghe như vậy mới suy nghĩ: hôm nay cơ hội tốt để ta nói cho họ nghe tới nơi tới chốn về túc mạng minh, trí nhớ tiền kiếp của chư Phật. Nhưng mà ta chỉ nên nói 1 phần để dọn lòng họ mà giảng nốt phần còn lại.

Đức Phật giảng về 7 vị Phật quá khứ cách ngắn gọn, chỉ nói cái sườn, sau đó Ngài đứng dậy đi vào phòng. Lúc đó chư Tăng lại bàn tán xôn xao, họ 0 thể ngờ Đức Ghế Tôn có nói rõ chi tiết như người trong cuộc vậy. Chúng ta kém may mắn hơn nên chỉ nghe lại từ trong Kinh. Nếu mình nhìn trực tiếp 1 người có mây chực hảo tướng, mặt sáng lòa, giọng nói như Phạm Thiên, thì sẽ có tác dụng đáng kể. Trong Kinh nói có chuyện này đặc biệt, Đức Thế Tôn có 1 hảo tướng là 40 cái răng, người bình thường chỉ có 32 răng. 1 hảo tướng nữa là lưỡi Ngài dài nên âm thanh rất du dương như Phạm Thiên, ng ghét Ngài nghe phải chùng lòng. Với tướng có 40 răng thì kẻ thù dù có muốn chém mình chết, họ vẫn tin mình nói thật, vì trong nhiều đời quá khứ Ngài giữ hạnh chân thật, nên các đối thủ cực kỳ ghét ngài, họ luôn luôn tin rằng Sa Môn Gotama 0 bao giờ nói dối. Thêm đức độ của Ngài và giọng nói của ngài hay như tiếng Phạm Thiên, như tiếng chim Ca Lăng Tần Già ở Himalaya. Người có đức độ có 1 cái từ trường rất mạnh. Tôi có chút may mắn được gặp gỡ và đánh lễ 1 số vị Cao Tăng, ví dụ như Ngài Pa Auk, khi đánh lễ các vị, mình có cảm giác chuyện gì trên đời cũng nhỏ hết. Nó lạ vậy. Khi ngồi bên chân các ngài, mình thấy những toan tính của mình nó tầm thường, bé mọn, trẻ con và tào lao. Đó mới là những vị Cao Tăng thời nay, nói chi là chư Tăng thời Phật, Ngài Xá Lợi Phất, Ngài Mục Kiền Liên, hay là Đức Phật. 1:17:55

[05/10/2022 - 09:27 - dieulienhoa67]

Lúc bấy giờ Đức Phật chia thành 2 phần để kể chuyện quá khứ cho chư Tăng nghe. Nói xong phần 1 Ngài đi vô phòng. Xong Ngài trở ra nói phần 2, vì lúc đó trong kinh nói rằng chư Tăng đã chuẩn bị tâm lý để nghe phần 2 một cách lợi lạc hơn nhiều. Tôi chỉ dịch 1 phần nhỏ nh3 để bà con nghe cho vui. Đây là Chú Giải của Kinh Đại Bản.

Đầu bài kinh trước hết nói về trí nhớ, 1 số ghi chú quan trọng để học kinh Đại bản:

1. Người ngoài Phật Giáo có tin Nghiệp Lý (Akammavadi) mà có chứng thiên thì giỏi lắm cũng chỉ nhớ được 40 đại kiếp. Thanh văn Thượng Thủ (2 vị), tối đa nhớ được 1 a tăng kỳ và 100 ngàn đại kiếp. Các vị Thanh Văn còn lại chỉ nhớ được tối đa 100 ngàn đại kiếp. Phật Độc Giác nhớ được 2 a tăng kỳ và 100 ngàn đại kiếp. Bạc Chánh Đẳng Giác nhớ lại 0 giới hạn (Parrikeddonathi). Ngoại đạo nhớ tiền kiếp theo cách lần mò thứ lớp và bậc Thanh Văn thường cũng vậy. Lần mò thứ lớp nghĩa là muốn nhớ lại kiếp xưa họ phải dò chi tiết từng kiếp, rồi kiếp trước đó, trước đó...2 vị thượng thủ và Phật Độc Giác thì nhớ theo cách nhanh hơn, là nhìn vào 2 thời điểm và tục sinh và lâm chung từng kiếp. Nhờ làm nhanh hơn nên các vị nhớ được nhiều hơn (Cuttipattisanthing). Riêng chư Phật thì muốn thấy kiếp nào thì nhớ đến đó. Ngoại trừ chư Phật Toàn Giác thì các bậc còn lại chỉ có thể nhớ chi tiết chuyện của mình. Chuyện quá khứ ng khác chỉ biết đại khái. Nên số giải mới ghi: trí nhớ tiền kiếp của ngoại đạo giống như đom đóm, của bậc Thanh văn thường thì giống như ánh sáng ngọn đèn, của bậc 2 vị Thượng Thủ (Ngài Xá Lợi phất và Mục Kiền Liên) thì giống sao hôm sao mai, 2 sao này là 1, của Phật Độc Giác giống như của Mặt Trăng, của chư Phật thì giống như ánh sáng mặt trời.

Trong đây xác định rằng trong 20 a tăng kỳ đại kiếp + 100 ngàn đại kiếp quá khứ trở lại, trái đất hiện tại có nhiều Phật ra đời nhất. Kể từ khi Đức Phật Gotama phát nguyện thành Phật thì 0 có kiếp trái đất nào cùng khoảng thời gian đó mà có nhiều Phật như trái đất này. Có đến 5 vị Phật. Vị đầu tiên thời Phật Gotama mới phát nguyện, thì kiếp trái đất đó có 4 vị Phật, 3 vị đầu thì tiền thân đức Phật Gotama có gặp thôi, 0 có thọ ký. Vị Phật thứ 4, Dipankaro, Phật Nhiên Đăng mới thọ ký cho Bồ Tát tiền thân Đức Phật Gotama. Kể từ khi Phật Nhiên Đăng Nibbana rồi thì hệ vũ trụ này trải qua 1 a tăng kỳ 0 có Phật ra đời.

[06/10/2022 - 06:29 - dieulienhoa67]

Sau thời gian đó thì có 1 kiếp trái đất chỉ có 1 vị Phật ra đời. Sau khi vị Phật này Nibbana thì có 1 a tăng kỳ kiếp trái đất 0 có 1 vị Phật ra đời. Hết thời gian đó thì có 1 kiếp trái đất được 4 vị Phật ra đời. Đây là kể từ khi Đức Bồ Tát được thọ ký trở đi, trước đó là có Phật nữa nhưng 0 nêu ở đây. Sau

đó thì 1 a tăng kỳ + 100 ngàn đại kiếp trái đất 0 có 1 vị Phật nào ra đời. Sau đó có 1 kiếp trái đất có 3 vị Phật ra đời. Phật Anomadassi, Phật ..., Phật ... , thì trong đời Phật ..., cách đây 1 a tăng kỳ và 100 ngàn đại kiếp trái đất, Ngài Xá Lợi Phất, Ngài Mục Kiền Liên mới được thọ ký lần đầu. 1:35:33

[09/10/2022 - 01:07 - dieulienhoa67]

Kể từ đó, 1 a tăng kỳ 0 có Phật ra đời. Sau thời gian đó, cách đây 100 ngàn đại kiếp, có 1 kiếp trái đất có 1 Phật ra đời là Phật ... Vị này thọ ký cho tất cả các vị đại Thanh Văn thời Phật Thích Ca sau này. Sau thời Phật này, cách đây 30 ngàn đại kiếp, có 1 kiếp trái đất có 2 vị Phật. Sau thời Phật đó, cách đây 18 ngàn đại kiếp, có 1 kiếp trái đất có 3 vị Phật. Cách đây 94 đại kiếp, có 1 kiếp trái đất có 1 vị Phật. Cách đây 92 đại kiếp có 2 vị Phật. Cách đây 91 đại kiếp, có 1 kiếp trái đất có 1 vị Phật là Phật Vipassi rất nổi tiếng, chúng ta sắp học về vị này. Cách đây 31 đại kiếp thì có 1 kiếp trái đất có 2 vị Phật, Phật Sikkhi và Phật Vesabhu. Trong kiếp trái đất này chúng ta đang sống, có 5 vị Phật ra đời. Phật Kakusandha, Phật Konagamana, Phật Kassapa, Phật Gotama và sau này là Phật Maitreya - Di Lặc sẽ ra đời.

Ngoài chư Phật thì có ai quan tâm/biết mỗi kiếp trái đất có bao nhiêu vị Phật hay 0?

mỗi 1 kiếp trái đất khi mới hình thành, sẽ xuất hiện bao nhiêu hoa sen, có chỗ nào thì nơi đó sẽ có Phật Thành Đạo. Chư Phạm Thiên cõi Tịnh Cư sẽ nhìn số lượng hoa sen mà biết trái đất này sẽ được mấy vị Phật ra đời. Và các vị Phạm Thiên này sẽ có những sự chuẩn bị để hỗ trợ. Vd như chỗ Bodhigaya nơi Phật Gotama thành Đạo thì khi trái đất này mới hình thành, có 1 hoa sen nở ở đó. Ở Paranasi cũng có 1 hoa sen nở, là chỗ sau này Phật Di Lặc sẽ thành Đạo. Khi thấy nhiều hoa sen thì các vị Phạm Thiên cõi 5 Tịnh Cư sẽ vui mừng vì chúng sanh được lợi lạc nhờ gặp gỡ chư Phật. Nếu khi trái đất hình thành thì chư Phạm Thiên 0 buồn, nhưng 0 hoan hỷ như khi thấy hoa sen nhiều. Các vị sẽ nói với nhau rằng: chúng sanh sẽ tiếp tục sống trong bóng đêm vì 0 có chư Phật ra đời.

xin kể 1 câu chuyện nhỏ: trong thời quá khứ, khi thời Phật Kassapa mãn, trong nhân gian còn sót lại chút ít, nghe nói chút ít về kinh điển. Có thời sẽ 0 còn ai hiểu trong Kinh nói gì. Vd trong Kinh nói hãy giết cha giết mẹ nếu muốn cầu giải thoát, ng ta 0 hiểu giết cha là lia bỏ vô minh, giết mẹ là lia bỏ tham ái. Vì chính vô minh và tham ái nắm tay nhau mới tạo nên hình hài sinh tử của chúng ta. Thời Phật Kassapa mặt Pháp, có 1 ông vua đọc sách thấy có chữ vô minh. Do vô minh mà bị khổ.

Câu chuyện ông vua 0 hiểu chữ vô minh, hỏi quan đại thần giỏi nhất trong triều. Quan cũng 0 biết, về hỏi con gái và được giải đáp.

Thời nay còn Phật pháp nên chúng ta thấy chữ vô minh và những từ khác rất nhẹ nhàng dễ hiểu, nhưng sẽ có những thời 0 có Phật Pháp thì có những từ, những khái niệm đọc vào 0 hiểu gì. Vd như giáo lý Duyên Khởi - Vô Minh duyên hành ... Và có 1 hệ thống giáo lý Duyên Hệ rất tuyệt vời. Chính Giáo Lý Duyên Hệ này là vùng đại dương bát ngát xứng tầm cho trí tuệ Chánh Đẳng Giác của Đức Phật. Khi Đức Thế Tôn giảng về Giáo Lý Duyên Hệ thì 6 màu hào quang của Đức Phật phóng ra sáng rực. Lúc đó giống như Ngài sống thoải mái với khả năng trí tuệ nhanh nhạy của Ngài. Nội dung Giáo Lý Duyên hệ nói về vạn pháp trong đời này hỗ trợ nhau mà có mặt theo 2 cách trợ sanh và trợ lực. Trợ sanh là chưa có làm cho có. Trợ lực là có rồi làm cho thêm mạnh. Giúp nhau bằng cách có mặt trước = tiền sanh duyên. Giúp nhau bằng cách có mặt sau = hậu sanh duyên. Giúp nhau bằng cách cùng có mặt = câu sanh duyên. Giúp nhau = cách vắng mặt = ly khứ duyên, vô hữu duyên. Giúp nhau = cách cùng có mặt = hiện hữu duyên, bất ly duyên. Đó là nói vắn tắt. Giúp nhau = sức mạnh của chi thiên = thiên duyên. Giúp nhau = sức mạnh của chi Đạo = Đạo Duyên. Giúp nhau trong vai trò dưỡng tố = vật thực duyên. Giúp nhau = tác động thói quen của quán tính = Trùng Dục Duyên. Trong Chú Giải nói rất rõ: bây giờ chúng ta còn được nghe về những giáo lý này, nhưng sẽ có thời Tam Tạng mất; Bộ Giáo Lý Duyên Hệ mất trước. Nghĩa là bây giờ ở các xứ Nam Tông, hầu hết, Lào Cam, Thái, trừ Miến Điện, là họ đọc bài 24 duyên hệ để cầu an cầu siêu. Bên Tích Lan, Miến Điện, các học giả Tây phương còn. Nhưng lần lần Bộ Đại Xứ mất trước. Rồi dần dần 7 Bộ Abhidhamma mất bộ 7 trước, tiếp đến là bộ 6,5,3,2,1. Đặc biệt bộ 4 - Nhân Chế Định mất sau cùng vì Bộ này dễ hiểu nhất trong Abhidhamma. Tiếp theo là mất đến Tạng Kinh. Trường Bộ kinh mất trước. Rồi đến Trung bộ, Tăng Chi, Tương ưng mất. Còn lại Tiểu Bộ Kinh, các Chuyện Bồn Sanh(Jataka) mất sau cùng. Đến Tạng Luật mất dần từ những Luật đọc 0 thấy vui, giữ thì khó

sẽ mất trước. Cuối cùng còn lại 17 trọng giới Tỳ Kheo = 4 Đại Trọng Giới + 13 Trung Giới là 13 Tăng Tàn. Rồi cuối cùng 13 Tăng Tàn mất luôn chỉ còn 4 Bất Cộng Trụ. Thời đó ông Sư 0 còn đắp y mà chỉ có 1 miếng vải màu vàng cột ở cổ và chỉ giữ được 4 giới = 0 quan hệ tình dục, 0 giết người, 0 trộm cắp và 0 mạo nhận Hiền Thánh. Lúc bấy giờ vị nào giữ được 4 luật này mà thỉnh cúng dường trai tăng thì cũng coi như cúng dường đến Tam Bảo. Dễ sợ chưa. Mất đến như vậy. Vì tỳ Kheo lúc này, trên hình thức là 1 người đòi quần khăn vàng trên cổ và giữ 4 giới. Bây giờ còn Trung Bộ, Trường Bộ để học, được giải thích là đại phước.

**XIN LƯU Ý:
ĐÂY CHỈ LÀ BẢN CHÉP NHÁP
CHƯA ĐƯỢC SƯ GIÁC NGUYÊN HIỆU ĐÍNH.
QUÝ PHẬT TỬ TẠM THỜI CÓ THỂ DÙNG LÀM
TÀI LIỆU NGHIÊN CỨU CHO RIÊNG MÌNH.
XIN TRÁNH IN ẤN PHỔ BIẾN.**

www.toaikhanh.com